

ten sem, ha mindjárt magyarnak... rágban szállna a földre. Vádolt Szopónak az ellenében személyes ellenszenvből...

Felolvastatnak a fejlettséssel kapcsolatos felzetek és végzetek. A kincstári jogi igazgatósága vádlottnak...

Dr. Ozory István: Kénytelen vagyok a tárgyalási termet elhagyni.

Elnök arra inti vádlottat, hogy ne terjeszkedjen túl a védelem határára.

Dr. Ozory István a bíróságot „kötelességének teljesítésére” kéri.

Elnök visszatartó szavai után, ugyanó újabb semmisségi panaszt jelent be.

Szopó János folytatja hasonló esetek felsorolását.

Elnök ismét a védelemnél maradásra utalja vádlottat.

Szopó János áttér védelmének jogi részére s bizonygatja, hogy incriminált kifejezései nem képeznek „becsület sértést”...

Oly helyen támadtatott meg, a hol nem védhette magát. A vádelevéllel szemben kijelenti, hogy vádló iránt sem ellen-szem rokonosznál nem viseltetik. Czafolja a vádelevél egyes kifejezéseit s az ellene felhozott bizonyítványokat jelentéktelenné állítja s azt hiszi, hogy általa hozott sérelmes végzések ellen ott a főbebezés, eljárásában követett egyéb hibák ellenében pedig a fegyelmi bíróság foruma. Kijelenti, hogy működésében mindenkor a közérdek vezetési s a korrupció ellen fog küzdeni, bárhol folytassa is bírói működését. A vádirat egyes vádjaival szemben azt mondja, hogy s z a k e r t e l m e t nem bocsátja vádló bírálata alá — de azt nem zsarolásra, hanem a nép jogainak védelmére használta fel; a társaságot kerüli, mert misantropnak tudja magát. Kiemeli, hogy Galánfi a városi hatóság részéről csak oly erkölcsi bizonyítványt tudott nyerni, a melyet itt nem olvastatott fel. Utal Goldhammer Aibertnek egy H.-Böszörményi közgyűlésen felolvasott interpellációjára, melyben a kir. közjegyzőnek az árvalkák szemben követett eljárása károsnak bélyegztetik.

Védelmét bezárva, kijelenti, hogy hírlapi támadását a jogos önvédelem határára belül írta meg. A közérdekét szolgálva, kénytelen volt kimutatni, hogy ő vádlónak — ugymond — nem „bérencze”. E miatt mozdítottak el hivatalától s ha többé nem lesz bíró, majd megel ő máskepen, ha valamely iparághoz fordul. Magát a vad terhe alól felmenteni kéri.

Galánfi Lajos vádló, megtagadja a kölcsönnyelre vonatkozó állításokat. Egy ily tréfás ajánlatról tesz említést. Díjait előlegesen nem kéri, de ha a fel nem ívet, másféle szolgálmányokat elfogad. A fének kellett volna panaszt tenni, nem a vádlónak s hasonló panaszok foruma az ügyvédi kamara volna. Hangsúlyozza becsületességét s azt bizza az esküdtek igazságosságára.

Elnök utólag a „hazugság” szót oly kifejezésnek nyilvánítja, mely a hely tekintélyét és szentségét sérti. A valótlanság szót kéri alkalmazni.

Dr. Ozory erős, általunk egészen közlendő replikája után

Szopó János czafolja vádló ügyvéd állításait. Veitnek született jognak mondja az eszjog szerint az önvédelmet.

Dr. Ozory István: Száz év előtt így tanították. (Zugó a s.) Szopó János bemutatja az 1000 forintot felüli ügyletekről szóló, vádló által sajátkezűleg aláírt felhívást. Tagadja, hogy valótlanúságot mondott volna a pör elnyerése végett. Igazságosnak mondja ügyét. Aposztrofálja vádló ügyvédet annak beismertésére, hogy ma oly nagy a korrupció, hogy a ki összeköttetésekkel bíró egyén ellen lép fel az eltporlatik. — Felette a fegyelmi bizottság ítéletét mondott és hajtott végre, a nélkül, hogy őt kihallgatták volna még pedig

ezzen sajtópör következtében. Egy éb eljárás ellene csak is kifakadásai következtében indított meg; ily eseteket sorol elő. Tagadja, hogy a törvényt megsértette, de ellenkezőleg, ő a kir. közj. törvénytelen zsarolásait ellenezte, ki — a törvény ellenére — csak azért, hogy zsarolhasson, magánokiratokat veit fel az irodájában. Nem felebeztet az elutasító végzés ellen, mert tudta, hogy veszítene. Ujjólag állítja, hogy kölcsönnyel Galánfi őt hivatalos szobájában kínálta meg. Galánfi ellen bíró korából való, tehát elévült vádakat tudna felhozni. Két tanut nevez meg, kiket Galánfi állítólag hónapokon át fizetett s kik magánokiratait rendesen aláírták. Feleliti, hogy az ő Galánfi által fellebbezett végzéseinek 99%-ját a felső bíróságok visszavetették. Beszédet a következők idézzék fel: „sokra s ir. sokra börtön borul, mi kik járunk busan és szótlanul.” (A hallgatóság éljenez a beszéd végével.)

Védő ügyvéd és vádlót szóváltása után a vádlót által bemutatott okmányok nem csatoltatnak a vizsgálóati iratokhoz.

Elnök összegzi a szőnyegen forgó ügyet s a szokott figyelmeztetés után felszólítja az esküdteket, hogy a 12 r. tag visszavonulván, válasszon magának főnököt s ez által adja meg választát a felleendő kérdésekre. Az esküdtek d. u. 1 kor vonulnak vissza s elüknő Jabionczai Kálmánnal, mintegy fél órai tanácskozás után a következő választ adják:

1) Szerzője az incriminált cikknek Szopó János, vagy nem?

2) A szerelmes kifejezések képeznek-e becsületsértést vádlóra nézve, vagy nem?

3) Vétkes-e vádlott a becsületsértés vétségében vagy nem?

4) Kérdőponck (vádló ügyvéd és védő felszólalásai után) nem változtattak meg.

Elnök felhívására dr. Ozory István védőügyvéd előadja, miszerint a semmisségi panasz visszavonja, a közjegyzőket szétzépíti a nagyszamu hallgatóság éljenzései kité s főnyelv elégtételt ad a vádlottnak, kit a legjobb bírák egyikének s ernyedetlen szorgalmu, kitűnő képzettségű egyének nyilvánít. Kéri vádlottat ha lehetséges minden büntetés alól felmenteni, ha nem lehetséges, ugy csakis a legenyhebb pénzbírságra ítéltetni.

A bíróság 3 napi fogságra és 10 frt büntetésre ítéli Szopó Jánost, ki semmisségi panaszát jelent be.

Tárgyalás vége d. u. 2 órakor.

A fentebbi, nagyterű tárgyaláshoz rövidke megjegyzést fűzünk. Kiténik abból, hogy kisebb városokban, a hol még kevésbé tudnak a sajtó fegyverével élni, a lap valóságos méreg. Az emberek nem hogy eszméket fejtegetnek, de legazemberezik egymást. Szopó ur (ki különben tulzó, de igen becsületes ember benyomását gyakorolta a közönségre) ezt a tanulságot meritheti az egész ny felfolyásból.

Mulasztások és visszaélések az iskolai ügy terén.

(Tanfelügyelői körrel hajdumegyei polgármesterekhez és községi előjárkokhoz.)

Gyakran megtörténik, hogy az egyes városokban és községekben levő hitefelvezetők

lyem lágsága őt egészen nesztelen röpködésre segít, még inkább szépek lehetne mondani.

Ma már, midőn akad oly vallási felekezet (az ugnevezett Solihardok) melynek tagjai az ördögöt sem az emberiség ellenségeinek, hanem az igazságtalanság és irigység szerencsétlen áldozatainak tekintik, — nem sokáig hagyhatjuk Bagi felismert rokonosságát a közmegegyezésnek kitéve, s hadd legyen én is egyike azoknak, kik szavukat tények alapján emelik fel az áldozottak védelmére.

Bagit először is szalonképessé tettem, a mennyiben lábcskaira ujjai magassága bőrcsizmákban tarttam, melyre fonál kötöttet s egy, körülbelül méter magasságu rud lett számára tartózkodási helyül kijelölve. Közzéval és vitorla-vászonnal puhára kikészített keresztudacsakján aztán, viszonylagos szabadságában élt közöttünk Bagi, s a vékony szelvényre vaddal marhamáját jó étvágygal ette meg kezzeinkből, lassacskán meg arra is vigyázva, hogy éles csőrével vagy karmaival meg ne sértsen, mikor elveszi táplálékát.

Fokonkint aztán, amint a feje lágya be-nőtt — tollal, a szelvény igen magas fokát érte el, nappal is kezdett egész tisztán látni, megtudta a nőket a férfiakól különböztetni, s míg a nőknél szabad volt hozzá közeledniök, addig a férfiak iránt határozott ellenszenvet mutatott, fülei égfelé meredtek ilyenkor, megfoghatatlanul karcsúvá lett s ez által két hüvelyknyit nyert magasságában, csőrével csattogott, ami ugyan nyugtalansága mellett is komikusan furcsa kifejezést adott.

Csofálatos gyöngéd tudott azonban lenni az olyanok iránt, kiket szeretett. Belső barátságunknál fogva, ezzel nem ok nélkül dicsekedhetem. Gyöngéden cirógatta csőrével arcomat, egy szál hajamat, sőt szemöldökéből egy szálat finomul végig tudott húzni csőre között, a nélkül, hogy kitépte volna, s a gyermekektől azt is eltűrte, ha képn a két feketét fölött, melynek nála az arczpirt helyettesítették, megcsókolták. Ily szeretetreméltósága

csakhamar mindnyájunk kedvigt, úgy hogy őszel már nem voltunk Budapestre.

Ez alkalommal újra meg hogy mily indokolatlanul ilyen állat látara nemely-e. Egy ízben havatérve, a takas szelvény bevitelét egy papir szelvényben ketségbeesett szavakkal, tünt írás, hogy ő ily állat konyhában talált, egy fődél-kodik és így szolgálataira.

Egy eltörtött ketséprunyévilágosan bizonyította, hogy egészen komolyan védelmi állás szegény Bagi ellenében, mielő végleg megugrott volna.

Egy hógy ismerősöm fogásába Bagit és szinten benne, különösen esti sétáin, a kertben hosszú zsinégre szántyáival nesztelenül lebeg kiút újra vállára ált urójen.

Egy szép délután az távol volt, a bölcsesség ma a cseledek állítása szerint, s zinnűb azonban, hogy a ásta meg írját az előttem, — melynek zann mulva is „marad egy kicsi.

Bagi nevét és egyéni munkát csakhamar egy örökölte, mely szintén falun szobánkba betévedt és fogly.

E sárgásbarna s fak emberi ábrázathoz is hasonlósága bagoly-családban a meg sz bagoly-uzlatászik, ma leteket átél legény volt, m ből evett s előjének életmő találta magát. Anyival inkább mikor egy szép reggel h Már megvoltunk gyözdve többé nem látjuk kis ked

„UHU!”

— Védésed egy felismert mellett. —

Írta: Dárday Sándorné *)

Az egyik nyáron, melyet Gödöllőn töltöttem kis családommal együtt, jött létre köztem és „Bagi” között az a rendkívül meleg barátság, melynek emlékeit szentelve s sorok Minden félreértés kikerülése végett sietek kijelenteni, hogy a „Bagi” név alatt nem az ismert milliomos-paraszt vagy bármely névrökös értendő s általában semmi-emü glacé-keztysgavallér, kik a ferjek feltékenséget felszokták ingerelni. Ellenkezőleg: „Bagi” minden szeretetreméltósága mellett se lett volna képes versenytársává lenni bármely „két lábú tollatlan”-nak, levén ő egyszerűen egy legszebb kamaszkorában levő valóságos füles bagoly, ki azonban kicsiny szivétől kitelhető forró szeretettel ragaszkodott hozzám.

A babonák sőt korából sok balvélemény származott át korunkba is, azonban részint a jobban érvényre emelkedő igazságérzet, részint Er. Dárday Sándor orsz. képv. szeretetreméltó neje.

*) Mutatászn szerzőnek most megjelent költeményéből.

Az én születem. *)

Kis falunk még kisebb zugában, Ott eldelt két óra magában; Nem palota: kunyhó csak lakhelyök, Hü barátként a banat van velök.

Ök is ifjak valának egykoron, Holó firttel szép tiszta szemökön, De lejártak lassankint az évek... Fehér firttel öregek levelek.

Hju szívök örömmel volt tele S körülzajla a banat tengere, Gazdag jövőt alkottak előre... Koldus jelen rongya lett belőle.

Boldog idők emlékének könye Csillag olykor bánatos szemökbe! S arcukon a forró égő cseppek A föld hideg porára peregnék.

Mintha éppen sejténé a rosszat: A viskó is évről-évre roskad, S kőnyecpenkénként a bubánat alatt Fedeleből egy darab leszakad.

Oh mily drága ez a viskó nekem, Nincs rá szavam, hogy azt kibeszéljem: A paloták arany ekszerével Fabutorát dehog cserélném fel.

Ha lelkeket vérig sérti már a Gögös világ gúny szava, larmája: Megpihenni ide térek én be, Hol tárt karok repülnek elémbé.

Mint két béczről csörgedező patak: Az öregek nyakamba omlanak,

*) Mutatászn szerzőnek most megjelent költeményéből.

*) Mutatászn szerzőnek most megjelent költeményéből.

Dr. Ozory István: Kénytelen vagyok a tárgyalási termet elhagyni.

Elnök arra inti vádlottat, hogy ne terjeszkedjen túl a védelem határára.

Dr. Ozory István a bíróságot „kötelességének teljesítésére” kéri.

Elnök visszatartó szavai után, ugyanó újabb semmisségi panaszt jelent be.

Szopó János folytatja hasonló esetek felsorolását.

Elnök ismét a védelemnél maradásra utalja vádlottat.

Szopó János áttér védelmének jogi részére s bizonygatja, hogy incriminált kifejezései nem képeznek „becsület sértést”...

Oly helyen támadtatott meg, a hol nem védhette magát. A vádelevéllel szemben kijelenti, hogy vádló iránt sem ellen-szem rokonosznál nem viseltetik. Czafolja a vádelevél egyes kifejezéseit s az ellene felhozott bizonyítványokat jelentéktelenné állítja s azt hiszi, hogy általa hozott sérelmes végzések ellen ott a főbebezés, eljárásában követett egyéb hibák ellenében pedig a fegyelmi bíróság foruma. Kijelenti, hogy működésében mindenkor a közérdek vezetési s a korrupció ellen fog küzdeni, bárhol folytassa is bírói működését. A vádirat egyes vádjaival szemben azt mondja, hogy s z a k e r t e l m e t nem bocsátja vádló bírálata alá — de azt nem zsarolásra, hanem a nép jogainak védelmére használta fel; a társaságot kerüli, mert misantropnak tudja magát. Kiemeli, hogy Galánfi a városi hatóság részéről csak oly erkölcsi bizonyítványt tudott nyerni, a melyet itt nem olvastatott fel. Utal Goldhammer Aibertnek egy H.-Böszörményi közgyűlésen felolvasott interpellációjára, melyben a kir. közjegyzőnek az árvalkák szemben követett eljárása károsnak bélyegztetik.

Védelmét bezárva, kijelenti, hogy hírlapi támadását a jogos önvédelem határára belül írta meg. A közérdekét szolgálva, kénytelen volt kimutatni, hogy ő vádlónak — ugymond — nem „bérencze”. E miatt mozdítottak el hivatalától s ha többé nem lesz bíró, majd megel ő máskepen, ha valamely iparághoz fordul. Magát a vad terhe alól felmenteni kéri.

Galánfi Lajos vádló, megtagadja a kölcsönnyelre vonatkozó állításokat. Egy ily tréfás ajánlatról tesz említést. Díjait előlegesen nem kéri, de ha a fel nem ívet, másféle szolgálmányokat elfogad. A fének kellett volna panaszt tenni, nem a vádlónak s hasonló panaszok foruma az ügyvédi kamara volna. Hangsúlyozza becsületességét s azt bizza az esküdtek igazságosságára.

Elnök utólag a „hazugság” szót oly kifejezésnek nyilvánítja, mely a hely tekintélyét és szentségét sérti. A valótlanság szót kéri alkalmazni.

Dr. Ozory erős, általunk egészen közlendő replikája után

Szopó János czafolja vádló ügyvéd állításait. Veitnek született jognak mondja az eszjog szerint az önvédelmet.

Dr. Ozory István: Száz év előtt így tanították. (Zugó a s.) Szopó János bemutatja az 1000 forintot felüli ügyletekről szóló, vádló által sajátkezűleg aláírt felhívást. Tagadja, hogy valótlanúságot mondott volna a pör elnyerése végett. Igazságosnak mondja ügyét. Aposztrofálja vádló ügyvédet annak beismertésére, hogy ma oly nagy a korrupció, hogy a ki összeköttetésekkel bíró egyén ellen lép fel az eltporlatik. — Felette a fegyelmi bizottság ítéletét mondott és hajtott végre, a nélkül, hogy őt kihallgatták volna még pedig

ezzen sajtópör következtében. Egy éb eljárás ellene csak is kifakadásai következtében indított meg; ily eseteket sorol elő. Tagadja, hogy a törvényt megsértette, de ellenkezőleg, ő a kir. közj. törvénytelen zsarolásait ellenezte, ki — a törvény ellenére — csak azért, hogy zsarolhasson, magánokiratokat veit fel az irodájában. Nem felebeztet az elutasító végzés ellen, mert tudta, hogy veszítene. Ujjólag állítja, hogy kölcsönnyel Galánfi őt hivatalos szobájában kínálta meg. Galánfi ellen bíró korából való, tehát elévült vádakat tudna felhozni. Két tanut nevez meg, kiket Galánfi állítólag hónapokon át fizetett s kik magánokiratait rendesen aláírták. Feleliti, hogy az ő Galánfi által fellebbezett végzéseinek 99%-ját a felső bíróságok visszavetették. Beszédet a következők idézzék fel: „sokra s ir. sokra börtön borul, mi kik járunk busan és szótlanul.” (A hallgatóság éljenez a beszéd végével.)

Védő ügyvéd és vádlót szóváltása után a vádlót által bemutatott okmányok nem csatoltatnak a vizsgálóati iratokhoz.

Elnök összegzi a szőnyegen forgó ügyet s a szokott figyelmeztetés után felszólítja az esküdteket, hogy a 12 r. tag visszavonulván, válasszon magának főnököt s ez által adja meg választát a felleendő kérdésekre. Az esküdtek d. u. 1 kor vonulnak vissza s elüknő Jabionczai Kálmánnal, mintegy fél órai tanácskozás után a következő választ adják:

1) Szerzője az incriminált cikknek Szopó János, vagy nem?

2) A szerelmes kifejezések képeznek-e becsületsértést vádlóra nézve, vagy nem?

3) Vétkes-e vádlott a becsületsértés vétségében vagy nem?

4) Kérdőponck (vádló ügyvéd és védő felszólalásai után) nem változtattak meg.

Elnök felhívására dr. Ozory István védőügyvéd előadja, miszerint a semmisségi panasz visszavonja, a közjegyzőket szétzépíti a nagyszamu hallgatóság éljenzései kité s főnyelv elégtételt ad a vádlottnak, kit a legjobb bírák egyikének s ernyedetlen szorgalmu, kitűnő képzettségű egyének nyilvánít. Kéri vádlottat ha lehetséges minden büntetés alól felmenteni, ha nem lehetséges, ugy csakis a legenyhebb pénzbírságra ítéltetni.

A bíróság 3 napi fogságra és 10 frt büntetésre ítéli Szopó Jánost, ki semmisségi panaszát jelent be.

Tárgyalás vége d. u. 2 órakor.

A fentebbi, nagyterű tárgyaláshoz rövidke megjegyzést fűzünk. Kiténik abból, hogy kisebb városokban, a hol még kevésbé tudnak a sajtó fegyverével élni, a lap valóságos méreg. Az emberek nem hogy eszméket fejtegetnek, de legazemberezik egymást. Szopó ur (ki különben tulzó, de igen becsületes ember benyomását gyakorolta a közönségre) ezt a tanulságot meritheti az egész ny felfolyásból.

Mulasztások és visszaélések az iskolai ügy terén.

(Tanfelügyelői körrel hajdumegyei polgármesterekhez és községi előjárkokhoz.)

Gyakran megtörténik, hogy az egyes városokban és községekben levő hitefelvezetők

lyem lágsága őt egészen nesztelen röpködésre segít, még inkább szépek lehetne mondani.

Ma már, midőn akad oly vallási felekezet (az ugnevezett Solihardok) melynek tagjai az ördögöt sem az emberiség ellenségeinek, hanem az igazságtalanság és irigység szerencsétlen áldozatainak tekintik, — nem sokáig hagyhatjuk Bagi felismert rokonosságát a közmegegyezésnek kitéve, s hadd legyen én is egyike azoknak, kik szavukat tények alapján emelik fel az áldozottak védelmére.

Bagit először is szalonképessé tettem, a mennyiben lábcskaira ujjai magassága bőrcsizmákban tarttam, melyre fonál kötöttet s egy, körülbelül méter magasságu rud lett számára tartózkodási helyül kijelölve. Közzéval és vitorla-vászonnal puhára kikészített keresztudacsakján aztán, viszonylagos szabadságában élt közöttünk Bagi, s a vékony szelvényre vaddal marhamáját jó étvágygal ette meg kezzeinkből, lassacskán meg arra is vigyázva, hogy éles csőrével vagy karmaival meg ne sértsen, mikor elveszi táplálékát.

Fokonkint aztán, amint a feje lágya be-nőtt — tollal, a szelvény igen magas fokát érte el, nappal is kezdett egész tisztán látni, megtudta a nőket a férfiakól különböztetni, s míg a nőknél szabad volt hozzá közeledniök, addig a férfiak iránt határozott ellenszenvet mutatott, fülei égfelé meredtek ilyenkor, megfoghatatlanul karcsúvá lett s ez által két hüvelyknyit nyert magasságában, csőrével csattogott, ami ugyan nyugtalansága mellett is komikusan furcsa kifejezést adott.

Csofálatos gyöngéd tudott azonban lenni az olyanok iránt, kiket szeretett. Belső barátságunknál fogva, ezzel nem ok nélkül dicsekedhetem. Gyöngéden cirógatta csőrével arcomat, egy szál hajamat, sőt szemöldökéből egy szálat finomul végig tudott húzni csőre között, a nélkül, hogy kitépte volna, s a gyermekektől azt is eltűrte, ha képn a két feketét fölött, melynek nála az arczpirt helyettesítették, megcsókolták. Ily szeretetreméltósága

csakhamar mindnyájunk kedvigt, úgy hogy őszel már nem voltunk Budapestre.

Ez alkalommal újra meg hogy mily indokolatlanul ilyen állat látara nemely-e. Egy ízben havatérve, a takas szelvény bevitelét egy papir szelvényben ketségbeesett szavakkal, tünt írás, hogy ő ily állat konyhában talált, egy fődél-kodik és így szolgálataira.

Egy eltörtött ketséprunyévilágosan bizonyította, hogy egészen komolyan védelmi állás szegény Bagi ellenében, mielő végleg megugrott volna.

Egy hógy ismerősöm fogásába Bagit és szinten benne, különösen esti sétáin, a kertben hosszú zsinégre szántyáival nesztelenül lebeg kiút újra vállára ált urójen.

Egy szép délután az távol volt, a bölcsesség ma a cseledek állítása szerint, s zinnűb azonban, hogy a ásta meg írját az előttem, — melynek zann mulva is „marad egy kicsi.

Bagi nevét és egyéni munkát csakhamar egy örökölte, mely szintén falun szobánkba betévedt és fogly.

E sárgásbarna s fak emberi ábrázathoz is hasonlósága bagoly-családban a meg sz bagoly-uzlatászik, ma leteket átél legény volt, m ből evett s előjének életmő találta magát. Anyival inkább mikor egy szép reggel h Már megvoltunk gyözdve többé nem látjuk kis ked

csakhamar mindnyájunk kedvigt, úgy hogy őszel már nem voltunk Budapestre.

Ez alkalommal újra meg hogy mily indokolatlanul ilyen állat látara nemely-e. Egy ízben havatérve, a takas szelvény bevitelét egy papir szelvényben ketségbeesett szavakkal, tünt írás, hogy ő ily állat konyhában talált, egy fődél-kodik és így szolgálataira.

Egy eltörtött ketséprunyévilágosan bizonyította, hogy egészen komolyan védelmi állás szegény Bagi ellenében, mielő végleg megugrott volna.

Egy hógy ismerősöm fogásába Bagit és szinten benne, különösen esti sétáin, a kertben hosszú zsinégre szántyáival nesztelenül lebeg kiút újra vállára ált urójen.

Egy szép délután az távol volt, a bölcsesség ma a cseledek állítása szerint, s zinnűb azonban, hogy a ásta meg írját az előttem, — melynek zann mulva is „marad egy kicsi.

Bagi nevét és egyéni munkát csakhamar egy örökölte, mely szintén falun szobánkba betévedt és fogly.

E sárgásbarna s fak emberi ábrázathoz is hasonlósága bagoly-családban a meg sz bagoly-uzlatászik, ma leteket átél legény volt, m ből evett s előjének életmő találta magát. Anyival inkább mikor egy szép reggel h Már megvoltunk gyözdve többé nem látjuk kis ked

csakhamar mindnyájunk kedvigt, úgy hogy őszel már nem voltunk Budapestre.

Ez alkalommal újra meg hogy mily indokolatlanul ilyen állat látara nemely-e. Egy ízben havatérve, a takas szelvény bevitelét egy papir szelvényben ketségbeesett szavakkal, tünt írás, hogy ő ily állat konyhában talált, egy fődél-kodik és így szolgálataira.

Egy eltörtött ketséprunyévilágosan bizonyította, hogy egészen komolyan védelmi állás szegény Bagi ellenében, mielő végleg megugrott volna.

Egy hógy ismerősöm fogásába Bagit és szinten benne, különösen esti sétáin, a kertben hosszú zsinégre szántyáival nesztelenül lebeg kiút újra vállára ált urójen.

Egy szép délután az távol volt, a bölcsesség ma a cseledek állítása szerint, s zinnűb azonban, hogy a ásta meg írját az előttem, — melynek zann mulva is „marad egy kicsi.

Bagi nevét és egyéni munkát csakhamar egy örökölte, mely szintén falun szobánkba betévedt és fogly.

E sárgásbarna s fak emberi ábrázathoz is hasonlósága bagoly-családban a meg sz bagoly-uzlatászik, ma leteket átél legény volt, m ből evett s előjének életmő találta magát. Anyival inkább mikor egy szép reggel h Már megvoltunk gyözdve többé nem látjuk kis ked

csakhamar mindnyájunk kedvigt, úgy hogy őszel már nem voltunk Budapestre.

Ez alkalommal újra meg hogy mily indokolatlanul ilyen állat látara nemely-e. Egy ízben havatérve, a takas szelvény bevitelét egy papir szelvényben ketségbeesett szavakkal, tünt írás, hogy ő ily állat konyhában talált, egy fődél-kodik és így szolgálataira.

Egy eltörtött ketséprunyévilágosan bizonyította, hogy egészen komolyan védelmi állás szegény Bagi ellenében, mielő végleg megugrott volna.

Egy hógy ismerősöm fogásába Bagit és szinten benne, különösen esti sétáin, a kertben hosszú zsinégre szántyáival nesztelenül lebeg kiút újra vállára ált urójen.

Egy szép délután az távol volt, a bölcsesség ma a cseledek állítása szerint, s zinnűb azonban, hogy a ásta meg írját az előttem, — melynek zann mulva is „marad egy kicsi.

Bagi nevét és egyéni munkát csakhamar egy örökölte, mely szintén falun szobánkba betévedt és fogly.

E sárgásbarna s fak emberi ábrázathoz is hasonlósága bagoly-családban a meg sz bagoly-uzlatászik, ma leteket átél legény volt, m ből evett s előjének életmő találta magát. Anyival inkább mikor egy szép reggel h Már megvoltunk gyözdve többé nem látjuk kis ked

csakhamar mindnyájunk kedvigt, úgy hogy őszel már nem voltunk Budapestre.

Ez alkalommal újra meg hogy mily indokolatlanul ilyen állat látara nemely-e. Egy ízben havatérve, a takas szelvény bevitelét egy papir szelvényben ketségbeesett szavakkal, tünt írás, hogy ő ily állat konyhában talált, egy fődél-kodik és így szolgálataira.

Egy eltörtött ketséprunyévilágosan bizonyította, hogy egészen komolyan védelmi állás szegény Bagi ellenében, mielő végleg megugrott volna.

Dr. Ozory István: Kénytelen vagyok a tárgyalási termet elhag

